

Elevtalen ved dimissionen 2024 - Lukas Søgaard, 3se

Kære medstuderende, lærere, forældre og gæster.

Jeg står her fordi det, som Tove Ditlevsen skrev i digtet "I dag er det dagen" SÅ det er dagen. Det er i dag – vi kan sige, vi gjorde det. Vi kæmpede os igennem tre års afleveringer, morgenmoduler, 5. moduler og et hav af årsprøver, terminsprøver og nu til sidst hueeksamen. Vi sidder nu her for sidste gang, skoleret og skoletræt overfor rektor og ser søde ud. I dag markerer vi afslutningen på vores tid på Morsø Gymnasium – et sted, som har formet os, udfordret os og støttet os de sidste tre år. Og som har gjort, at vi om lidt kan forlade salen her, og stolt kan sige, at vi er studenter fra Morsø Gymnasium.

Morsø Gymnasium er mere end blot en skole, det er et fællesskab, et sted hvor vi har dannet varige venskaber, lært af hinanden og vokset som individer. Det er her, vi har grinet sammen, delt vores bekymringer og fejret vores sejre. Vores tid har været fyldt med op – og nedture, men vigtigst af alt har den været præget af en stærk følelse af sammenhold, fællesskab og støtte. Det er også derfor jeg på hele årgangens vegne kan sige, at vi er utroligt stolte over, at Morsø Gymnasium i august måned kan tage imod et større antal elever end sidste år. Det er stort, for så kan endnu flere få lige så skønne oplevelser som samtlige smukke studenter i denne sal, og som om 3 år kan sidde med lige så store smil, som os.

For at vende tilbage til Tove Ditlevsen, som reflekterer over de blandede følelser, der er forbundet med at lukket et kapitel. I vores kapitel har vi været beskyttet af regler om elevtimer, krav på karaktersamtaler og løfter om max 30 minutters forberedelse til hvert modul. Nu er det kapitel slut, og vi må begynde at skrive et nyt. For hvis der er noget vi har lært i vores tid som gymnasieelever, så er det, at bogen aldrig er slut, og at der altid kan skrives lidt til. Det er nemlig dét vi skal – vi skal ud at skrive vores nye kapitel, for det nuværende kapitel slutter i dag.

Vores kapitel har ikke kun været fyldt med tavleundervisning og eksamen orientering. Vi har været til gymnasiefester og drukket øl, på studieture og drukket øl. Ture som omfattede synet af/på Oscar Wilde, red light district, Guinness og Munch museet i Oslo. Dertil har vi overlevet utallige anekdoter om svalen om torsdagen, 19 grader i klasselokalerne under forsyningskrisen, som nærmest gjorde det umuligt at forstå det økonomiske kredsløbs virkning på prisen af vores øl om torsdagen.

Nogle har slidt – andre har slappet af, og nogen lavet mere drama end andre.

Jeg vil slutte af med at læse dele af digtet "I dag er det dagen" fra Tove Ditlevsens digtsamling "Pigesind" fra 1963 – og jeg har tilladt mig at ændre lidt på det, så det passer til lejligheden.

I dag er det dagen

I dag er det dagen hvor vi dimitterer og morgenen rødmer og alle er glade og haven fuld af blomster og gæster med nystrøgne ansigter

Vi smiler og nikker og går ud i verden, og dagen får vinger og bærer os fremad, og nu skal der ske en masse forunderligt.

Men dagen får ende og dagen får skygger, og blomsterne falmer og græsset er vådt, og fuglene tier og mørket er tæt om os.

Men selvom vi går på nye, svære stier, og selvom dagen kan være lang og bekymringerne store. Så kan vi altid tænke på, at vi stod sammen hånd i hånd, for det er Morsø Gymnasiums studieånd.

For i dag er det dagen, hvor vi dimitterer.

Til allersidst vil jeg på vegne af os alle, gerne sige en STOR tak til vores lærere, for jeres vejledning og tålmodighed. Også en tak skal lyde til vores forældre, for at stå ved vores side. Så er der jo ikke med at sige, end STORT TIL LYKKE til os alle, det har været en uforglemmelig rejse.